

Serbian
Confirmation And Evidence
62-0621E

Potvrda i dokaz

South Gate, California, USA
21. juna, 1962.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Ja predajem sve (ja predajem sve),

Ja predajem sve (ja predajem sve),

Sve Isusu, mome Spasu,

Ja predajem sve.

Podignimo sada svoje ruke i slavimo Boga, svaki od nas. Predajte svoj život.

Gospode Isuse, prihvati naš prilog, Gospode. Ti ljudi koji su na oltaru, primi ih, u Ime Isusa Hrista.

Potvrda i dokaz

1 Hvala ti brate Roj...?...Dobro večer prijatelji. Možemo li ostati na tren u molitvi. Pognimo sada glave u Njegovoj Prisutnosti.

Milostivi Nebeski Oče, pošto ponovo dolazimo večeras ovom svečanom prilikom, da bi govorili Tvojim ljudima, mi uviđamo veliku potrebu ovog časa, i shvatamo da postoji mogućnost velikog izlivanja Duha, ako bi samo mogli pristupiti naispravan način. Tako da mi dolazimo u Ime Isusa da molimo za milost.

I onda Oče, shvatamo da ponovo večeras, da imamo pred sobom otkupljene Isusovom Krvlju, i kako mi samo trebamo postupati s time. I to je preveliki posao za jedno ljudsko biće, tako da mi molimo Gospode, da Ti dopustiš da Sveti Duh dođe sada i da nam služi, i da nam daruje stvari za kojima imamo potrebe. I ako su naše želje Tvoja volja, Gospode, mi se molimo da Ti večeras izliješ nama naše želje, u Njegovoj milosti.

2 Izleči bolesne, spasi izgubljene, uteši neutešne, i obznani Sebe među nama. I neka bi Ti učinio nešto za nas večeras, Gospode, nešto posebno.

Znamo da je jednom nakon tog velikog Uskrsnuća, da su se žene vraćale sa groba, i govorile su da je On Uskrsnuo. I Simon je došao i rekao da je On uskrsnuo. A i dvojica su bila na putu za Emaus i pojavio se jedan Stranac i razgovarao je s njima usput. A na kraju dana oni su Ga pozvali ujutru. Bože, ovo je još jedan svršetak dana. I mi Te pozivamo unutra. Mi znamo da si to bio Ti koji si nam pomagao preko dana.

3 A onda u Prisustvu ta dva čoveka, Kleope i njegovog prijatelja. Ti si učinio upravo nešto što si uradio i pre raspeća. I kroz to oni su znali da si Ti uskrsnuo i da si bio živ među Svojim ljudima. Oni su brzo odjurili do svojih drugova i rekli: "Uistinu, Gospod je uskrsnuo."

I Oče, molimo se da Ti večeras učiniš nešto među nama, upravo kao što si to učinio i pre Uskrsnuća, i da potvrdiš da si Ti živ i nakon dve hiljade godina i ostaješ isti Bog kao što si bio i onda. Mi Ti to predajemo dok polažemo naše molitve i našu veru na Tvoj zlatni oltar, Gospode, i prizivamo Ime Gospoda Isusa, i molimo se da nam Ti daruješ naše molbe. Amen. Možete sesti.

4 I danas je jedan vrlo neobičan dan. Jutros smo za doručkom imali tako predivno zajedništvo sa braćom i sestrama. I bio sam na jako puno doručaka, ali ovo je bilo prvi put da su se vratili nazad i rekli: "Želiš li treću pomoć? Drugu pomoć?" Uvek je u pitanju neki mali deo preko u čošku, i vi otkrijete da niste imali dovoljno za jelo. Ali, kažem vam, jutros smo imali gastronomski jubilej. Sigurno jesmo. Baš smo se dobro napunili.

A onda su sestre samo nastavile da dolaze: "Možemo li vam sipati još malo kafe? Možemo li vam staviti još malo jaja ili...?" I svuda okolo za stolom. Sigurno nije bilo razloga da ma ko ode odande gladan. Imali smo divno vreme.

5 I onda, učinio sam nešto što nikada ranije nisam učinio. Imao sam priliku da govorim u Jevrejskoj sinagogi. To je prvi put da sam ikada imao takvu priliku. Upravo veličanstveno vreme. I sigurno smo imali zajedništvo tamo sa bratom Majklsonom, znajući... Mislim da on ima doktorsku titulu i da ga zovu Dr. Majklson. I čuo sam ga na Jevrejsko hrišćanskom času, zaista jedna vrlo galantna duša, sigurno da ima breme za svoje ljude. Uvek sam čeznuo da se sretnem sa tim finim čovekom. Ali u to vreme je bio u Palestini, verujem, sa svojim ljudima, i to breme koje je imao na svom srcu. Nikada nisam imao privilegiju da ga sretnem, ali kažu da ima sedamdeset šest godina.

6 Kada sam bio...neko me je nedavno pitao, rekao je: "Brate Branham, koliko imaš godina?"

Rekao sam: "Prošao sam dvadesetpet."

A-i rekao je: "Koliko?"

Rekao sam: "Upravo sam prešao dvadesetsedam godina dvadesetpet."

Tako da sam pomislio da postajem star, dok nisam čuo to jutros, ima sedamdeset šest a još uvek radi dalje. Onda sam se stvarno osećao baš mladim. Pomislio sam: "Imam ja još dosta vremerna pred sobom, ako Gospod bude odugovlačio." Tako nekada mi vidimo te stare vojnike i to čini... Njegov kolega sedi ovde iza mene. Nisam ga primetio. Ti stari vojnici na neki način učine da se onda osećamo nekako malim, kada mislimo da smo nešto uradili.

7 Govorio sam o dragom bratu Bosforu, kada... Koliko vas je uopšte poznavalo F.F. Bosforta? Pretpostavljam da se mnogi od vas starih vojnika sećate njega. Kada je umirao, on... Rekao sam mu, i jurio dole da se nađem s njime, i video sam ga kako je ustao. I imao je osamdesetčetiri, mislim da je toliko imao.

On se nedavno vratio iz Afrike sa misionarskog puta sa mnom. A njegove male stare ruke i njegova mala ćelava glava... Podigao je ovako svoje ruke i ispružio ih. I ja sam dotrčao i zagrlio ga rukama. Povikao sam: "Oče moj, oče moj, kočije Izraela i njegovi jahači."

A on je rekao: "Znaš li brate Branham," rekao je: "ovo je najslavniji čas mog života."

Rekao sam: "Da li znaš da umireš?"

vam žetva biti atomska bomba. Vi mala deco, spustite se dole sa strane tog krsta i ostanite tamo.

Čas je na dohvata ruke. Išao sam u Bombaj u Indiji, ne tako davno. Uzeo sam novine gde je pisalo: "Znak za zemljotres je završen." Dva do tri dana pre nego je nastupio zemljotres, sve male ptice su odletele iz gnezda iz kamenih zidova. I sve ovce i stoka koja je stajala uz zidove, sve je otišlo na poljanu, i stajali naslanjajući se jedni na druge, nekako se naslanjajući ovako, jedno na drugo, praveći hladovinu jedno drugom.

Zašto? To je bilo po instinktu. Nešto im je reklo da dolazi zemljotres. Zemljotres je porušio te zidove. Da su ostali tamo, izginuli bi. Ali sada kada je zemljotres bio završen, došli su ponovo do zidova gde su i stajali.

62 Dakle, da ti kažem moj prijatelju. Da Bog Mojsija koji ih je mogao uvesti u kovčeg, mogao je i njih udaljiti od zidova. I ako Bog kroz instinkt u ptici, može da ih upozori na opasnost, koliko više bi to trebalo upozoriti ljudska bića, koji su nadahnuti Svetim Duhom? Kako li zle stvari. Kakve li preljubne generacije. Kako li zlog mesta gde mi živimo. Kako grešnu i bezbožnu generaciju mi imamo: od Boga ostavljenju, mrze Boga, tragači za znacima, jahači bandi, imitatori, telesna poređenja. Vođeni gomilom ničega, dolazeći do kraja puta. Ja to govorim u Ime Gospodnje. Još jednom ja zovem. Na vama je da odgovorite. U redu.

Ja predajem sve,

(Dođi grešniče, u Božiju Prisutnost.) Ja predajem sve,

Sve Isusu, mome Spasu,

ja predajem sve.

Ja predajem (Ja predajem sve),

Ja...(?...pesma?...?)

Sve Isusu, mome Spasu,

Ja predajem sve.

63 Upamtite, da ću jednog dana stajati s vama pred Božijim licem, kada se bude pojavila ova generacija. Ja vam večeras nudim slobodu od vaših greha kroz Isusa Hrista. Nudim vam mir koji prevazilazi svaki razum. Nudim vam krštenje Svetim Duhom, ako ćete pratiti uputstva Božije Biblije. Nećete li doći da to primite? ja...

Dok propovednici silaze dole, ako samo hoće, oko ovih ljudi...

Ja predajem sve, ja predajem sve,

Sve Isusu, mome Spasu,

Ja predajem sve.

58 I dok stojimo i pevamo ovu pesmu, želim da dođete upravo sada, pre nego što nastavimo sa molitvenom službom. Hajde - da vidimo - imamo ovo ovde, jer nešto je upravo reklo onda: "Pozovi sada svoj oltarski poziv. Propovedao si o potvrđi, i ovde si ti. Ja sam potvrdio da sam Ja ovde." Amen.

Ako to ne možete videti prijatelji, vi ste onda slepi. Onda je nešto pogrešno. Vi ste bez nade, kada Bog radi ovako nešto. Koliko vas veruje da je On ovde? Koliko vas veruje da je to On? Ja sam siguran od sveg srca, sa svojom Biblijom. Isus Hrist, Sin Božiji, veliki JA JESAM (ne ja sam bio, JA JESAM), je ovde delujući u telu ovih ljudi iste stvari koje je On činio kada je On bio u ljudskom telu na ovoj zemlji. Haleluja! Ja verujem u to od sveg srca. Da li i vi isto verujete?

59 Dok mi svi još stojimo, neka svako dođe ovuda; želim se rukovati s vama, stajati ovde i dotaći vas. I ako vi želite naći Hrista, tražite oproštaj za svoje grehe.

...predajem sve,

Ja predajem sve,

Sve Isusu, mome Spasu,

Ja predajem sve.

Tako je. Dođite ovamo i dolazite ovuda.

...predajem sve.

Sve Isusu, mome Spasu,

Ja predajem sve.

60 Samo trenutak. Ukor Svetog Duha: kada se podiglo dvesto pa i više ruku pre koji trenutak, i kada sam načinio oltarski poziv, oko trista njih je izašlo na vrata, idući drugim putem, i jedan mali dečak, njih dvoje, je došao i kleknuo ovde sa strane. Govorite o Sodomi i Gomori, govori o tome da je dan suda na dohvrat ruke, kada Bog u Svojoj milosti, pokazujući sve šta On može učiniti, a ljudi su toliko otvrdnuli na Evandjelje, sve dok ne odu napolje pred licem Svetog Duha.

Govoreći: "Ti ljudi nisu bili..." Da. To su bili ljudi koji su trebali doći. Ako ja znam šta je ovo, onda znam i šta je to bilo. Da, gospodo. Sveti Duh je bio strašno ožalošćen. I možda ste to učinili po poslednji put. nadam se da niste. Ali možda ste to učinili za sebe poslednji put. Ovo je od Gospoda. I samo upamtite; ja nisam neki ćaknut čovek; nisam ni fanatik. Ja tačno znam gde sam, i o čemu govorim. Da.

61 Nije ni čudo da ne možemo imati probuđenja. Nije ni čudo, Los Anđeles, i ostatak sveta, je na svom putu za pakao. Nije ni čudo što će

Rekao je: "Pa, ja ne mogu umreti." Rekao je: "Bio sam mrtav šezdeset godina." Rekao je: "Sada treba samo da promenim mesto prebivanja."

I znate, svi vi koji ste ga poznavali, da je on imao smisla za šalu, i govorio mi je tamo tada. I rekao je: "Ne, brate Branham," rekao je: "od sve moje službe, ovo je moj najsretniji trenutak." Rekao je: "Sve za čega sam ja živio šezdeset godina je bio Hrist. I ma koji trenutak On se može pojaviti na vratima a ja ću otići s Njime." Moj Bože.

8 Pre nego što je umro... Bio je je u nekoj komi nekoliko časova. I on je ustao u sobi, stojeći tamo sa svojim ispruženim rukama, rukujući se sa svojim obraćenicima od pre pedeset godina i onda prešao preko linije. Moj Bože. "Životi velikih ljudi nas sve podsećaju..." kao što sam to citirao. Ja... Neka bi i moj kraj bio takav. Tako je. Pobožan stari sveti čovek... Tako, ovo je naše doba. Mi ćemo ustati sa ovom generacijom, i moraćemo stajati na sudu s tim ljudima.

9 Nedavno kada sam napunio pedeset treću godinu, rekao sam svojoj ženi; rekao sam: "Znaš šta, ja ću...šta ako se probudim ujutru, ako na moj rođendan, ako bi tamo stajao Gospod Isus, kao što sam zapazio Anđela Gospodnjeg kako stoji u uglu, to Svetlo... Da ispod tog Svetla stoji Gospod Isus, i da On dođe do mene i da kaže: Šta želiš?" Rekao bih: "Da bi mogao duže da živim da Ti služim." I kada bi rekao: "Darovano ti je. Vratću te nazad. Sada ćeš imati dvadeset godina, ili osamnaest godina. Živi preostali život da mi ponovo služiš."

Ali to ne bi bilo ispravno. Kada bi se vratio da ponovo imam dvadeset godina, onda bi moja žena... A ja imam već sina od dvadesetsedam. Tako da to ne bi bilo ispravno. I tako onda sam pomislio: "Pa ja toliko volim svoju ženu. I gledajući je sa njenih četrdeset i tri godine, a ja da imam osamnaest; to ne bi bilo ispravno."

10 Onda sam pomislio: "Dakle, šta onda da tražim?" Pomislio sam: "Pa, ako bih rekao... Dakle, to ne bih mogao tražiti, zato što... A ponovo, evo još jedne stvari. Vidiš, ti ljudi kojima ja propovedam u svojoj generaciji, moraću uskrsnuti s tom generacijom." Razumete? "Moraću uskrsnuti na sud sa ovom generacijom, da objavim službu koju sam propovedao." Vidite? "Tako da se ne bih mogao vratiti nazad u neku drugu generaciju pa da umrem ovde sa ovom generacijom, nakon što sam propovedao ovu generaciju."

Tako da sam pomislio: "Koliko ja znam zdrav sam, onoliko koliko ja znam o tome. Još uvek dobro vidim; dobro čujem. A služba koju mi je On dao, toliko sam zahvalan zbog toga. Uradio sam najbolje što sam mogao s time. Tako da nema ničega sem jedne stvari koju bih mogao učiniti, a to je da kažem: Gospode Isuse, zahvalan sam za ono što jesam kroz Božiju

milost." Tako je.

11 Podseća me. Ovo nije mesto za šale. I ne mislim da bi toga trebalo uopšte ovde da bude. Ali to nije da se kaže kao neka šala, već samo da nešto kažem. Bila je jedna sestra crkinja koja je bila na jednom od naših skupova i rekla je: "Pa," rekla je: "Želim svedočiti za Božiju slavu." Rekla je: "Nisam ono što bi trebala biti." I rekla je: "Nisam ni ono što želim biti. Ali opet, znam da nisam ono što sam nekada bila." Tako da sam mislio da je to bilo jako dobro. I zahvalan sam zbog toga, da nisam ono što sam nekada bio. I mislim da smo svi mi zbog toga zahvalni, da nismo ono što smo nekada bili, jer smo prešli iz smrti u Život. I ako ovde večeras ima ljudi koji to nisu spoznali, a imaju to pouzdanje, verujem da nećete izaći kroz ta vrata dok se ta duša ne usidri u nebeski odmor, da više ne plovim pobesnelim morem.

12 Dakle, sinoć vas nismo pustili napolje stvarno do veoma kasno. A evo i večeras je kasno. Ali ćemo ići kući ranije. I nisam pokušao ili nameravao propovedati, zato što... Ja ne propovedam previše dugo: ponekad do šest sati ili tako nešto. Nedavno sam u zajednici propovedao šest sati, tako da znam da vi ne želite da ja počnem propovedati. Tako da sam upravo uzeo odavde jedan mali citat Pisma, čitaćemo to i onda malo prokomentarisati. A ja čak i ne znam šta... Da li je Bili podelio molitvene kartice? Da li je danas delio molitvene kartice? Ooo, ima nekih preostalih od sinoć. Pa, mogli bi onda prozvati molitveni red. Ne znam šta On želi da mi učinimo. Volim naprosto ostati u dražesnosti Njegove Prisutnosti i da onda uđem u prostoriju, i da onda samo radim ono što mi On kaže da radim. Vidite? Tako je.

13 Mislim da mi svi to volimo. Mislim da bi propovednici to trebali činiti. Ne treba biti napolju negde na tim druženjima i mešati se sa ljudima u društvenim aferama, već mislim da trebamo ostati u tišini u Gospodnjem Prisustvu. I ja to pokušavam da praktikujem, da uđem unutra svakog popodneva oko tri sata, i da onda više ne pričam dok ne dođem uveče za propovedaonicu.

Dakle, večeras čitamo iz Pisma, hajde da čitamo iz Knjige Sveti-odnosno iz Jevreja rađe, oprostite, 6.-ta glava počinjući od 13.-og stiha. Volim čitati Reč jer znam da ova Reč nikada neće izneveriti. Moje reči su reči čoveka. I to može izneveriti. Ali ako ja čitam Reč, onda znam da tamo ima dovoljno toga da usidrimo ovu službu za to, i onda znamo da Njegove Reči neće izneveriti.

Dakle, slušajmo stvarno pažljivo, dok ostavljam trenutak vremena za vas da pronađete taj deo Pisma.

14 Upamtite, da mi ne treba da dolazimo u crkvu da se igramo religioznosti. Me ne treba da dolazimo da bi se samo odenuli u neku

vam. Problem sa mokraćnom bešikom. Verujete li da Bog može isceliti taj problem sa bešikom? Da li mi verujete? (Tamo je upravo jedan dobar duh.) Da li mi verujete da sam Božiji prorok ili Njegov sluga? Hvala vam gospodine. To je način da se veruje u one koje je Bog poslao. Ako želite da napredujete, vi znate šta je On rekao da radite. Gospodine Benton, tako se zovete. Niste odavde. Vi ste iz grada koji se zove Compton. Ako verujete od sveg srca, to je onda gotovo. Bog vas blagoslovio.

54 Da li vi verujete? Tamo pravo pozadi u redu je jedna dama. Ona se moli za bliženje, a bližnji je imao srčani udar. To je jedan stariji čovek. Ta dama, Gospođa Dowson, verujte. Imate li molitvenu karticu damo? Nemate. Ne poznajem vas. Za mene ste stranac, ali vi se molite za svog bližnjeg, a taj bližnji je imao srčani udar. To je deda. I on ne živi ovde. On živi u mestu koje se zove Bakersfield, i on je propovednik Evanđelja. To je TAKO GOVORI GOSPOD.

55 Da li verujete? Verujte sada. Ova dama sedi ovde i moli se, koja ima srčane tegobe, sedi tamo pozadi i gleda na mene, da li verujete da će vas Bog ozdraviti damo? Sedokosa dama, klima svojom glavom, upravo pravo tamo...u redu, vi, da. Da li verujete da će vas Bog ozdraviti? Imate li molitvenu karticu? Nemate. Nije vam ni potrebna. Vaša srčana tegoba vas je upravo sada napustila.

Dakle, gledajte, vi samo nastavite dalje. Dakle, ako izgubite veru... Vi se sada osećate sasvim u redu. Vera koja može učiniti da se dobro osećate, upravo sada, može vas tako držati dokle god držite tu veru. I da niste sumnjali u to. Amen.

56 Ja... Vidite, to je upravo ovde nad tom damom u tom-upravo iza te dame u invalidskim kolicima. To je jedna žena tamo pozadi. Da, to je-ta dama, ova dama sedi tamo i moli se za nju-njenu majku, koja sedi tamo do nje. Vi se molite za nju. Da li mi verujete da mi Bog može reći šta nije u redu s njom. Hoćete li... Imate li molitvenu karticu? Nemate. U redu. Ako verujete da će je Brajtsova bolest napustiti, ona će otići. Stavite tamo ruku na nju, i verujte od sveg srca i ona će ozdraviti. Da niste sumnjali.

57 Ooo, On je Ruža Saronska, Ljiljan u Dolini, potvrda da je On zauvek živ. Da li verujete to? Da li želite ovog puta doći na poziv? Svi-svaka duša koju muči greh, hoćete li doći sada i stati ovde? Ako će mi On dati do znanja šta muči ljude i sve o tim stvarima... On mi sada govori, da ovde ima ljudi koji trebaju doći k Njemu i predati Mu živote. Hoćete li doći? Ustanite iz svog sedišta, vi koji ste podigli svoje ruke. Dođite ovamo i stanite. Vi koji niste do sada bili nanovorođeni, i ne znate ništa o Bogu i ovom stvarima, hoćete li sada doći? U Njegovom Prisustvu, ako verujete da je ovo Sveti Duh, dođite sada dok stojimo i pevamo pesme, šta god da imate - da ste izabrali, bilo šta.

50 Dakle, uzmimo samo redove, i neka On govori po redovima. Skroz sada odande ovuda, koji nemate molitvenu karticu... Dakle, ako imate molitvenu karticu, nemojte podizati svoje ruke. Oni bez molitvene kartice, ma gde u ovom redu s desne strane, podignite ruke, recite: "Brate Branham, ja se molim." Ako se ne molite za sebe, molite se za nekog drugog, bilo šta što želite. Samo imajte neki zahtev. Molite se. U redu. Bog vas blagoslovio.

Dakle, pogledajte ovamo i recite u svom srcu: "Gospode Isuse, verujem u Tvoju Reč." A Biblija kaže u Jevrejima, u 4.-oj glavi... Dakle, znamo da pre nego što kažemo ovo, da je Isus bio Reč Božija koja je postala telo. Da li je to tačno? Biblija je rekla u Jevrejima 4, da je Reč Božija oštija nego mač sa dve oštrice, razdvajajući moždinu od kostiju, i rasuđuje misli koje su u srcu.

51 To je razlog što je mogao pogledati na njih i reći: "Tvoja vera te je spasila." On je to uhvatio. To je Reč. "I ako vi prebivate u Meni, i Moje Reči u vama..." Nemojte uzeti neku denominacijsku ideju od čoveka načinjenu koja se pomešala u vama. Ostanite čisti i nepreljubotvorni sa Reči. "Ako prebivate u Meni i Moje Reči u vama, tražite šta god želite..." jer Reč rasuđuje misli koje su u srcu. Sada samo verujte. Imajte veru. Vidite samo hoće li On potvrditi ono što sam rekao da je istina.

Budite samo na tren u poštovanju. Propovedanje... I onda, načiniću oltarski poziv. Ali On je Taj koji me je pozvao da ovo učinim, tako da sigurno da će mi On pomoći.

52 Da. Ovde je to. Ta dama sedi tamo pozadi, obučena u narandžasto crvenoj haljini, moli se za svoju majku, ona klima svojom glavom u ovom pravcu. Ima crnu kosu. Ustanite samo na trenutak, damo. Da. Imate li molitvenu karticu? Nemate. Stvarno čudna stvar ti se dogodila samo pre jednog trenutka. Osetili ste istinski-kao da je nešto istinski dražesno i ponizno oko vas. Ja gledam pravo u Vatrene Stub, upravo tamo gde stoji ta dama.

Ona se moli za svoju majku. Njena majka nije ovde. Da li verujete da mi Bog može reći šta nije u redu sa vašom majkom? Hoćete li onda verovati od sveg srca? Ona ima probleme sa srcem. To je... Ako je to tačno, podignite svoju ruku. Dakle, kada budete otišli, zatećićete je zdravom. Amen. Da li verujete?

53 A sada u ovom redu, molite se i recite: "Gospode Bože, taj mali propovednik stoji tamo i ne poznaje me, ali Ti me poznaješ. I ja dotičem skute Tvoje haljine. Dopusti mi Gospode, dopusti mi."

Ovde, tamo preko, jedan crnac sedi tamo na kraju reda... On je pred operacijom. Da, gospodine. Imate li molitvenu karticu? Nemate. I ne treba

religioznost i da tako idemo u crkvu. Mi moramo doći u proslavljanju u Duhu i istini. Moramo biti duboko i iskreno... Mi stvarno treba to i da mislimo, to zbog čega dolazimo ovamo. Dani postaju zli. Vreme je zlo. I mi želimo da se svaki minut uračuna, a posebno kada smo u domu Gospodnjem.

15 Gledam ovde večeras u jednu malu damu koja je sva uvezana, pritegnuta, i sedi u invalidskim kolicima. Još jedan čovek sedi ovde... Zapazio sam njegovu ženu, ili nekoga, da mu je samo obrisala lice dok je sedeo u stolici. Ovde sedi jedna dama u invalidskim kolicima sa stopalima izokrenutim prema napolje; jedna starija dama sedeći u invalidskim kolicima...

Možda neki tamo napolju sa srčanim problemima. Možda su čuli na stotine propovedanih propovedi, ali žele večeras naći put do zdravlja. Oni pokušavaju naći svoj put napolje iz toga. A možda neki od njih u invalidskim kolicima bi mogli živeti još dosta godina. Možda ima nekoga ko ovde sedi bolestan od raka i umreće u narednih par dana ako se nešto ne desi. Ili možda neko sedi tamo sa bolesnim srcem. Izgleda kao da su u redu, ali krvni pritisak upravo raste. Možda će umreti za par sati ako nešto ne bude učinjeno.

16 I iznad svega, možda neko sedi tamo ko ne poznaje Gospoda Isusa. A oni znaju da Ga ne poznaju u sili Njegovog uskrsnuća, da su im gresi oprošteni. Oni će propasti kada umru. A oni poznaju možda one koji napolje stoje u opravdanom stanju, a da nikada nisu bili nanovorođeni od Svetog Duha. Oni čekaju na to.

Tako vidite li, sve to zajedno... Rekao sam, izneo sam opasku: "Kada bih imao dve kapljice prave Isusove Krvi u jednoj čaši, kako bih to samo prionio na svoje srce i plakao; i stajao bih tamo i pazio da se ne spotaknem da to ne prospem, dok bih hodao s time gde god da sam određen da idem s time. Kako bih samo pazio na svaki korak, da se ne spotaknem, i gazio svojim stopama samo tamo gde bi trebale biti." Pomislio sam: "Kako bih samo pazio na te dve kapi krvi."

Ali znate li, da večeras u Božijim očima, preda mnom sede za Njega veće stvari nego što je Njegova vlastita Krv, jer to je ono što je On otkupio Njegovom Krvlju. On je prolio Svoju Krv za vas, i ovde vas ja držim unutra večeras da slušate Evanđelje. Onda koliko tek ja moram biti blizu da vam kaže tačno istinu, jer će Bog od mene zahtevati da odgovaram za to na dan suda, više nego da sam uzeo tu Krv, tu bukvalnu Krv, i prolio je na zemlju. Bila bi veća kazna da se ljudi pogrešno vode, ono što je kupljeno Njegovom Krvlju, mego što bi bilo da prospem tu Krv iz posude u kojoj sam je imao.

17 Dakle, hajde da budemo istinski iskreni dok mi sada čitamo,

izučavamo i molimo se. U 6.-oj glavi 13.-om stihu čitamo:

Jer kad Bog Abrahamu obeća, ne imajući...(Da samo ponovo počnem, jer sam okrenuo dve stranice umesto jedne.)... ničim većim da se zakune, zakle se sobom,

Govoreći: zaista blagosiljajući blagosloviću te, i umnožavajući umnožiću te.

I tako trpeći dugo, dobi obećanje.

Jer se ljudi većim kunu, i svakoj njihovoj raspravi svršetak je zakletva za potvrđenje.

Zato i Bog kad je hteo naslednicima obećanja obilnije da pokaže svoju nepromenljivu volju, potvrdio je zakletvom;

Da bi u dvema nepromenljivim stvarima, u kojima Bogu nije moguće slagati, imali sigurnu utehu mi koji smo pribegli da se uhvatimo za nadu koja je pred nama.

Neka bi Gospod blagoslovio Svoju Reč, dok budemo iz nje govorili narednih deset do petnaest minuta, i da vidimo šta-kuda nas On vodi i šta da činimo.

Razmišljao sam o "Potvrdi i Dokazu." Izgleda da ljudi uvek zahtevaju potvrdu ili neku vrstu dokaza; i toliko još više kada je ovo vreme-doba skeptika u kojem mi živimo. Sve se mora potvrditi; mora postojati nekakav dokaz za to. A dokaz potvrde daje nam uverenje o onome što mi očekujemo.

18 Kada čovek kupuje kola, mora imati ugovor o kupovini kola. I iako mu još kola nisu parkirana u garaži; ako poseduje taj ugovor, to je za njega potvrda da on poseduje ta kola, zato što on poseduje ugovor ili dokument o vlasništvu.

I onda, ako mi kupimo neki komad zemlje, iako mi nismo još videli to parče zemlje, i ne znamo ništa o toj zemlji, ipak mi imamo izvod o pravu vlasništva na tu zemlju, ona pripada nama bez obzira da li smo je videli ili ne. Ona i dalje nama pripada. Kola nam pripadaju. Bez obzira da li smo mi to videli ili ne, ipak mi imamo dokument vlasništva koji nam je dan i mi to držimo u svom vlasništvu, u naše ime, da nam taj ugovor pokazuje da mi posedujemo ta kola. A izvod dokumenta o pravu vlasništva nam pokazuje da mi posedujemo to imanje.

19 Dakle, u Jevrejima ponovo smo učeni, da vera... Jevrejima 11: "Vera je suština stvari kojima se nadamo, dokaz o stvarima koje se ne vide." Vidite? To je jedna suština. Dakle, to nije nada. Većina ljudi dolaze sa nadom. Ali vera je suština. To nije nešto čemu se vi nadate. Kada vera preuzme stvar vi onda imate suštinu a ne neki mit. Vi ste došli do nečega.

bi trebale da vise dole. Gravitacija ih drži dole. Ali tamo je duh u njima koji je doneo odluku. Podigli su svoje ruke. Bili su spremni. Znali su da im je govorilo nešto što je besmrtno, nebeski Bog. I oni su znali da nisu bili ispravni, a želeli su biti ispravni. Oni su podigli svoje ruke; verovali su. Dakle, Oče, molim se da se Ti baviš sada s njima. U Ime Isusa Hrista. Amen.

48 Koliko vas u zgradi, upravo sada... Počeo sam sa oltarskim pozivom upravo sada, ali me je Sveti Duh zaustavio. To je čudna stvar. Sigurno jeste. Ima tu još nečega. On je rekao: "Ti nisi dao Moju Prisutnost-Moju potvrdu Moje Prisutnosti."

Koliko ljudi ovde nema molitvenu karticu? Vama nije ni potrebna molitvena kartica, i vi verujte Isusa Hrista, Božijeg Sina, da je On sada ovde sa nama. Podignite svoje ruke svi vi. Upravo svugde. Hvala vam. Samo trenutak. Malo kasnije...

Vi se samo molite i pitajte Boga: "Gospode, ja verujem da mi Pismo kaže... Moj pastir mi je o tome čitao i propovedao je o tome. Čuo sam i druge. I oni su mi rekli da si Ti Prvosveštenik koji može biti dotaknut osećanjima naših slabosti. Dakle, oni kažu da si Ti isti juče, danas i zauvek. Gospode, ja dolazim. Bolestan sam. Nisam bio ovde da bih uzeo molitvenu karticu, i ja ću dotaći Tebe Gospode." I sada: "ako nam je brat Branham rekao istinu (A on me ne poznaje niti zna bilo šta o meni.) želim da Ti govoriš kroz njegove usne, kao što si Ti to činio i kroz Hristove usne u tom danu i... Kao što je On rekao toj ženi o njenom tečenju krvi."

49 I vi ste Ga upravo dotakli. I sada, ja osećam to u sebi, to je dar, i ja osećam... To je kao da vas vuku zupčanikom.

I sada, ako ćete Mu verovati i pitati Ga, Bog će vam to darovati. I ako će On to učiniti večeras svojom milošću, moći ćemo ići kući i reći: "Uistinu, Gospod je uskrsnuo," kao oni što su došli iz Emausa. "I ja sada imam potvrdu, da je On obećao da dela koja Ja činim, i vi ćete činiti takođe," potpuno ista dela o kojima smo govorili sinoć. A On je isti juče, danas i zauvek, a Pisma su potvrđena.

"I mi sigurno znamo da živimo u danu kao u Sodomi i Gomori, jer vidimo te evanđeliste u svetu; i učeni smo da je izabrana crkva izvučena crkva napolje, i odvojena od sveta, ili stvari ovog sveta. I ja vidim taj isti znak koji je On pokazao tamo, pre spaljivanja Sodome, i to je obećanje da će On spaliti ovaj svet prilično brzo."

I ako će Bog to učiniti, svi vi koji ste u Sodomi, bežite najbrže što možete. Izađite napolje u crkvu. "kako je... Koju crkvu?" U nanovorođene bebe u Hristu. Postoji samo jedna crkva. I vi se tome ne pridružujete; vi se u to radate. I to je nanovorođenje. Neka bi Bog odgovorio na molitve.

44 Gospode Isuse, potvrda... Kako Ti mi samo zahvaljujemo za Prisutnost Njega Božanskog večeras. Ako bi ljudi samo mogli shvatiti njihov autoritet u Njemu, Ooo, kako bi to bilo veliko, Gospode, ako bi oni to samo mogli verovati, imali veru. Neka bi oni večeras, došli do te vere. Oni su bili naučavani o tome; propovedali su to; bilo im je to propovedano, rađe. I čitali su o tome u Bibliji. Videli su druge koji su time ovladali.

O veliki Bože Jehova, silni Koji si postao telo i nastanio se među nama, a sada Ti si postao telo u našem telu kroz Svetog Duha koji je večeras ovde, oživljujući tu Reč i oživljujući obećanja koja si Ti izgovorio. Daruj večeras, da svaki vernik može to videti i biti isceljen; i da se svakom neverniku otvore oči za Prisutnost Isusa Hrista, i potvrdu Tvog uskrsnuća.

I Bog koji je Jošui, našem Jošui iz te druge zemlje, Koji je došao k nama i sreo se sa Svojom Kadeš-barneom za nas sve... I naš Kadeš-barnea je bio tamo na oltaru jedno veče. I mi smo sada smatrani mrtvima, i naši životi su skriveni u Njemu, i uskrnut je s Njime u uskrsnuću, sedeći sa Njegove desne strane danas u nebeskim mestima. Daruj Gospode, da bi razumevanje ljudima bilo otvoreno. I mi ćemo Ti dati slavu, u Ime Isusa.

45 Sada sa našim pognutim glavama smo za tren, pitaću jedno otvoreno pitanje. Naše vreme ističe. Želim pitati jedno iskreno pitanje, i želim da mi odgovorite iz sve dubine svog srca. I govorim vam pred Bogom kome ćete i vi.

Ako niste još prihvatili ovo obećanje Večnoga Života, i niste dobili savršeno puzdanje i delovanje Svetog Duha u vašem životu, a voleli biste to imati, da li ćete samo, sa svojim pognutim glavama, svako od vas, samo podići svoju ruku. I recite: "Moli se za mene, brate Branhame. Želim to imati u svom životu." Bože...[Prazno mesto na kaseti - Izdavač.] Bog vas blagoslovio. Bog vas blagoslovio damo, blagoslovio vas.

46 U redu. Neko još sada, dok još čekamo? Recite: "Brate Branhame, moli se za mene. Voleo bih kada bih imao tu potvrdu u svom srcu, da sam ja usidren u Hristu i da su svi moji gresi pod Krvlju, i da imam mir koji prevazilazi svaki razum, i da znam da sam živ u Hristu. Želeo bih kada bih to mogao reći, brate Branhame. Hoćeš li se moliti za mene?" Ima li ovde nekoga da nije digao svoju ruku, da li bi sada podigao ruku? Bog vas blagoslovio i vas.

Slava Gospodu. To je dobro. U redu. Samo nastavite podizati svoje ruke. Vidim ih skroz tamo nazad pozadi. Samo čekamo. Propovednici i svi ostali, molite se sada. Bog vas blagoslovio. On vas vidi. On posmatra. Skroz pozadi, video sam, mladiću. Bog te blagoslovio tamo pozadi. Ovi ovde, samo se molite i dalje. U redu.

47 Naš nebeski Oče, video si njihove podignute ruke. Prema naučnim zakonima, oni su porazili nauku upravo tamo, jer prema nauci njihove ruke

Vi to znate. Ništa vas od toga ne može uzdrmati. To je vaše. Vi ste sigurni. Vi to imate u svojim rukama. Vi ste to dobili. To je vaše vlasništvo.

20 Na primer, ako bi ja umirao za-ako bih umirao od gladi, a da bi mi vekna hleba spasila život, a da je kupovna cena vekne dvadesetpet centi, i da mi neko da dvadesetpet centi, dakle sada mogu... Upravo dokle god ja mogu videti i da znam da držim dvadesetpet centi, što je kupovna sila za veknu hleba, mogao bih biti isto toliko sretan sa dvadesetpet centi kao i sa veknom hleba (Razumete?), jer ja već posedujem kupovnu silu koja kupuje veknu hleba.

I tako je to i sa verom. Vera je nešto što vi imate. Vi znate da vi to imate. I kada primite veru da ima Boga, onda će taj Bog da vam da tu... Ipak, vaše isceljenje nije još tamo, ali ipak, nešto se usidrilo u vama što vam govori da ćete biti zdravi. Onda vi možete biti isto onoliko sretni kao da ste i... Možete biti upravo toliko sretni sedeći u invalidskim kolicima, kao i da ste tamo napolju na ulicama skaćući gore dole, klicajući i trčeći okolo, slaveći Boga, zato što ste vi već dobili dokaz. To je već vaše.

21 Razumete, to nije neki mit. To nije neka mašta. Već to je bit. I ma šta što je bit nije mit. To je ustvari nešto čega ste se dočepali. Dakle, to je mesto gde tako puno ljudi propusti da bude isceljeno. Oni imaju nadu umesto vere. Vi se nadate da hoćete. Vi na nekin način imate maštovitu veru, zato što vi osećate da ste-da je to vama dodeljeno. Ali kada se vi ustvari domognete vere, to je onda suptanca. To je nešto stvarno. Onda se držite toga. I to je ono što to donosi.

22 Dakle, želeo bih kada bih imao tu momentalnu veru koju bih voleo imati, ali žao mi je ja je nemam. Jedini način na koji ja usidrim veliku veru je kada mi On nešto kaže da učinim ili mi pokaže da to učinim.

Ako bi se On pojavio večeras ovde na podijumu i rekao mi: "Idi na predsedničko groblje. I sutra ujutru u deset sati pozovi Džordža Vašingtona iz mrtvih," ja bih pozvao ceo svet da gleda kako će to biti učinjeno. Da, gospodo. Jer ja imam veru u ono što mi je bilo rečeno, jer On nikada nije izneverio da potvrdi ma šta što mi je On rekao. Tako da ja verujem u to, verujem u to, i to je istina, jer je to jedan izgrađeni odnos.

Kroz život, još od vremena kada sam bio mali dečak, sve te vizije, na hiljade, nikada ni jedna od njih nije izneverila. Tako da je to Istina. To mi daje veru. Ja verujem u ono što mi On kaže.

23 Dakle, često sam se pitao, ako nekad nisao prešao okvire govoreći: "Bože, daj mi veru da govorim ovoj osobi, da govorim onome, i da govorim onome." Dakle, mi shvatamo da naš Gospod Isus, budući Emanuel, to nije nikada činio, jer je On jasno rekao u Svetom Jovanu 5: 19: "Zaista, zaista vam kažem, Sin ne može činiti ništa sam od sebe, već

ono što On vidi da Otac čini (ne da čuje šta Otac govori, već vidi šta Otac čini); to takođe radi i Sin."

24 Vidite, mora nešto da se dogodi što čini da vi imate taj dokaz, tu potvrdu. Dakle, da je Bog rekao: "Padaće ujutru kiša," ne bi mi bilo teško da se spremim za tu kišu, jer znam da će padati kiša. Ako bi to mogli promeniti u gledanje vizije, ili da čujemo jasan Božiji glas... Ali da bi to promenili u... Početni način da se ima vera je slušanjem pisane Reči Božije. Dakle, kada Bog dođe u našu sredinu i dokaže Sebe nama, tako što nam daje Svetog Duha, da govorimo jezicima i da tumačimo, šaljući darove među nas, i poput toga; ili proroštvo, neko ko stoji na određenom mestu i kaže određenu stvar, i čini određene stvari i dokazuje to iznova i iznova, i to nikada ne izneverava, to bi nas trebalo izgraditi do jednog mesta da se uhvatimo za tu Reč, i da to ne ispustimo. To bi trebao biti dokaz upravo tamo. Dokle god je Bog tako rekao, to završava tu stvar. Vidite?

25 Bojim se da prečesto da mi-da se ne zaustavimo dovoljno dugo da razmišljamo o poziciji u kojoj se nalazimo. Dakle, većina ljudi, ili... Žao mi je što sam to rekao. Mnogi ljudi u tom spoljašnjem svetu, oni gledaju na jedan skup ovakve vrste kao na neki hokus-pokus, ne znajući šta govore. I mi ćemo to priznati: da je bilo puno pogrešnog predstavljanja ovoga.

Ali pre nego što možete imati falsifikovani dolar, mora postojati pravi dolar po kojem se pravi falsifikovani. Ako nije tako, onda je falsifikat original. Razumete? Toliko sigurno kao što je tamo lažna stvar, mora postojati i prava po kojoj je ova načinjena. Tako da postoji pravi Sveti Duh, pravo Božansko isceljenje, istinska Božija sila, istinska vera u Reč. I to je jedna potvrda, nešto što je usidreno. Kako slavno, to se potvrđuje.

26 Ljudi su to očekivali. To je ljudska priroda. Bog je tako načinio čoveka. To je kako je Bog načinio čoveka. Dakle, zbog toga, stvarajući čoveka sa jednom vrstom nadoknade, Bog čini nešto da bi odgovorio na jednu takvu želju čoveka. Bog je dobar Bog, kao što je Oral Roberts to često govorio. On je dobar Bog, ali nemojte sada s time predaleko otići. On je takođe i pravedan Bog. On sigurno to jeste. Nemojte Ga uzeti kao predobrog.

Kao neko... Jedan dečak tinejdžer je nedavno rekao: "Bog je toliko dobar da ga nije briga šta ja radim." Ooo, da, On brine.

Ako neverovanje u Njegovu Reč, samo je promeniti za jednu malo jotu i to je prouzrokovalo svaki infarkt, svaku bolest, svaku smrt, svaku malu bebu koja plače, umire, svaki grob... Zato što jedna osoba nije verovala samo jedan deo Božije Reči, i to je prouzrokovalo svu ovu nevolju; nemojte misliti da će nam biti dopušteno i najmanje toga da se s time provučemo i da uđemo unutra, da se ne veruje u ma šta što je Bog

Hristu, sa svakim poraženim đavolom pod Njegovim nogama, sedeći u živoj Prisutnosti Gospoda Isusa.

Ooo, zar vam to ne bi trebalo dati nešto za čega ćete se uhvatiti, da Ga vidite sa tim istim dokazom, da vera koja je jednom bila dana svetima, je sada u delovanju, i čini i danas iste stvari koje je uvek i činila. Vidite li pojavljivanje Gospoda Isusa Hrista među nama; i pogledajte nazad i pogledajte gde smo nekada bili, i gde se sada nalazimo. Mi smo onda bili mrtvi, i sada mi smo živi. I onoliko sigurno koliko smo mi mrtvi i sahranjeni s Njime, bili smo podignuti s Njime i u uskrsnuću, jer mi smo uskrsnuti od tamo dole. Amen.

41 Sada se osećam religiozno. Zašto? Mi smo mrtvi. I naši životi su sakriveni u Bogu kroz Hrista i zapečaćeni Svetim Duhom. Okrenem se unazad i vidim gde sam nekada bio. Taj William Branham je umro pre trideset dve godine. I mi smo sada nova tvorevina u Hristu, i već smo uskrsnuti s Njime i sedimo sada sa Njime u nebeskim mestima, sa autoritetom Njegove obećane Reči, da će nam svaki đavo biti podčinjen, i ništa neće ni na koji način...?... "I u Moje će Ime izgoniti đavole, govoriće novim jezicima, uzimaće zmiје, popiće smrtnu stvar, polagaće ruke na bolesne i oni će ozdravljati."

To je Njegovo obećanje. Ovde je potvrda Njegovog obećanja. Ooo, ispovedimo svoje slabosti da bi nam Bog dao snage i veru u samu živu Prisutnost Isusa Hrista ovde večeras, tog Sina Božijeg.

42 Stajao sam sa dva svoja prijatelja ovde u februaru, kada smo bili tamo napolju u Arizoni, i bili smo negde u planinama, i lovili smo par dana nakon skupova. I videli smo dve zvezde, koliko su bile blizu, a ja sam rekao: "Možda su one udaljene jedna od druge mnoge miliona svetlosnih godina, čak dalje nego što smo mi od njih." I rekao sam: "Razmišljati o tome da Bog koji je načinio kosmos, Bog koji je načinio solarni sistem, koji je stvorio nebo i zemlju, i stvorio ih Svojom izgovorenom Reči..."

Upamtite, reč je izražena misao. Bog je to mislio. A onda kada je On to izrazio, to je moralo da se desi, jer svet je bio oblikovan Rečju Božijom. I stvari su bile načinjene od stvari koje se ne vide. Bila je to Reč Božija. On je o tome mislio, On je to izgovorio, i to se mora desiti. To je seme koje raste, i, čudesno, ono mora doneti rod u svoje vreme.

43 I mi možemo uzeti Njegovu Reč i videti da je On obećao u poslednjim danima, da će On izvesti ove ljude napolje; i da će raditi potpuno iste stvari koje je i On činio, kao što je činio u danima Sodome. I mi gledamo u to i vidimo te stvari. Mi bi trebali ovladati Božijim obećanjima i da dođemo k Njemu, vodeći računa da smo usidrili svoje duše u ovom nebeskom odmoru. Pognimo svoje glave.

nakon smrti." Kakvog li obećanja danog ljudima. Bilo je to zapanjujuće, i mnoge je zapanjilo.

37 Ali On je došao do svoje Kadeš-barnee. Sedište suda je bilo Kadeš-barnea. I On je došao do Kadeš-barnee: Golgota, gde je na Sebi nosio... On je nosio grehe sveta na Golgoti.

Ali i On je takođe prešao preko Jordana, što mi nazivamo Jordan smrti. On je prešao preko u drugu zemlju i bio je mrtav tri dana i noći. On je umro tako da je sunce odbilo da sija. On je umro tako da je i zemlja dobila nervni slom. To je odvaljivalo stene od planina. On je umro. I trećeg dana On je ponovo ustao, sa dokazom da je tamo jedna zemlja gde čovek može živeti i ne umreti. On se vratio nazad iz te zemlje. Postoji život nakon smrti.

38 Dakle, On govori Svojim učenicima: "Idem da vam dam prvinu ovoga. Daću vam potvrdu ovoga," kao što je to bilo sa Abrahamom kroz obrezanje. "Ali čekajte gore u Jerusalimu, dok ne dobijete tu potvrdu, dok ne budete imali dokaz." I oni su čekali. I desetog dana čuo se zvuk s neba, kao silni vetar, koji je ispunio čitavu zgradu gde su oni prebivali. I oni su bili ispunjeni Svetim Duhom. Plameni jezici su se spustili na njih, i svi oni su bili ispunjeni i počeli su govoriti drugim jezicima kako im je Duh govorio da govore.

Šta je to bilo? Bio je to dokaz da je naš Jošua, Jehova-Spasitelj, da se vratio iz mrtvih i dao nama dokaz toga, da kada mi umremo da ćemo živeti ponovo na onoj drugoj strani: potvrda, potvrđujući, dajući dokaz o tome.

39 I sada danas, nakon dve hiljade godina, mi još uvek možemo gledati unazad i možemo videti gde smo nekada bili: dole u blatu greha. A greh je nevera. To je originalni i jedini greh.

Jedan čovek je nedavno rekao... Oprostite mi, bila je to žena. Propovedao sam u Metodističkoj crkvi. I rekao sam: "Pijenje alkohola nije greh; činiti preljubu nije greh; laganje i krađa nije greh." I bilo je to upravo previše za jednu dragu stariju sestru. I ona je ustala i rekla: "Molim te, reci mi šta je greh?"

Rekao sam: "Nevera." Vi radite sve te stvari zato što ne verujete. Ako bi verovali, pa zašto onda, vi to sve ne bi radili. To su samo atributi-svojstva nevere. A pravednost je atribut vere, zato što ste vi usidreni u tu veru: potvrdom, dokazom.

40 Dakle, pogledajte samo nazad gde ste nekada bili. I vidite dokle ste narasli sada. Onda vi ste umrli sa Hristom. Vi ste bili sahranjeni u Njegovo Ime. Vi ste uskrnuli s Njime u Uskrsnuću. Duhovno večeras, prema Reči, mi smo sada podignuti s Njime i sedimo u nebeskim mestima u Isusu

obećao.

27 Tako da, kao što sam rekao, možda neću imati veru kao što je imao Enoh: krenuo u popodnevnu šetnju i otišao kući sa Bogom; ali bih želeo da imam takvu veru. Ali nikada neću stajati na nečijem putu i ismevati one koji imaju takvu veru. Ja bih im se divio, čoveku koji je došao u posed jedne takve vere.

Dakle, vera. Bog je ovde rekao Abrahamu, obećao mu je, i onda mu je Bog potvrdio to obećanje, dao mu dokaz tako što se zakleo pred njime. A neporeciva stvar je da Bog ne može lagati. I ne samo to, kada mu je On to obećao, onda se čak preko toga i zakleo: Bog se zakleo sam Sebi.

Vi se morate zakleti nečim što je veće od vas, a nije bilo nikoga većeg u koga bi se zakleo do u samog Sebe. Tako da se sobom zakleo. A obećanje je dano Abrahamu i ("i" je veza) i njegovom semenu nakon njega, ne semenima; već njegovom semenu. A Hrist je to Abrahamovo Seme. A mi budući u Hristu, Hristov Život u nama nas čini Abrahamovom decom, i naslednici smo sa njime prema obećanju.

28 I nakon što je Abraham primio obećanje, nije se spoticao o obećanje neverom, već je bio jak, i slavio Boga dvadesetpet godina. I to je bila skoro jedna nemoguća stvar, kada je on primio obećanje, jer je on imao sedamdesetpet godina, a Sara, njegova žena šezdesetpet. Ona je verovatno prešla pet do deset godina menupauzu. A on je imao sedamdesetpet, i on je neprestano slavio Boga, neprekidno.

Nadam se da ne mislite da je to svetogrđe, ali mogu sada upravo zamisliti, dakle, kod Sare je već prestalo da biva ono što imaju žene, a on je rekao: "Sara," nakon prvih dvadesetosam dana, "Draga, kako se osećaš?"

"Nimalo drugačije."

"Slava Bogu, mi ćemo svakako imati tu bebu." Razumete?

A i sledećih dvadesetosam dana: "Dušo, da li se nešto desilo?"

"Baš ništa."

"Slava Bogu, biće to sada još veće čudo, nego da se desilo prošlog meseca. (Razumete?) Mi ćemo ga imati." Jer zašto? On je verovao Bogu. On se uhvatio za nešto. On je mogao uhvatiti Boga za Njegovu Reč. Da se drži, on se držao Božijeg obećanja.

29 Dakle, primetili smo onda da kako je godina prolazila, ništa se nije dogodilo. Dve godine, a i dalje: "Slava Bogu." Sara je napravila male cipelice, i male pelenice, znate već, i sve je čekalo. Ona je čekala zato što je ona znala da ova beba dolazi, zato što je Bog to obećao.

I sada mi bi trebali biti Abrahamovo seme, duhovno govoreći, budući

u Hristu. Dakle, mi bi trebali ovladati svakim Božijim obećanjem, i to čuvati kao da je to već gotovo; jer kada je Bog izgovorio, On to onda nikada ne može povući nazad.

30 Dakle, kada Bog donese neku odluku... A odluku koju Bog prvi put donese zauvek mora ostati ista, zato što je On neograničen. On je savršen, i Njegove odluke su savršene. Tako da On ne može reći: "Rekao sam to prošle godine, ali sada znam više o tome ove godine." Bog je beskrajni Bog. On je savršen, i svaka odluka koju On donese je savršena. On nikada ne mora to povući, jer je to savršeno od samog početka. On to nikada nije morao povući nazad.

Tako da, ja mogu nešto obećati. Ja ne znam. I onda ja to moram povući. Ali Bog to ne čini. I ako je Bog bio pozvan na scenu da isceli čoveka koji je bio bolestan, i na temeljima na kojima je On iscelio tog čoveka, On onda zauvek mora da se drži te stvari.

Kada je čovek bio izgubljen, on je imao samo jedan put koji je On načinio da bi spasio tog čoveka. I na temeljima na kojima je On njega spasio, oni ostaju i danas: prolivena krv. Da se isceli čovek bilo je verom. I to je jedini način na koji On leči i danas, to je da se veruje Njegova Reč. To je potpuno tačno.

31 Dakle. Tako Bog nakon potvrde... Voleo bih kada bi imali vremena, ali sam obećao. Nakon što je Bog Abrahamu obećao, onda mu je On to potvrdio tako što mu je dao obrezanje. Bio je to znak, i bio je na njegovom telu.

I sada, pošto govorim mešovitom slušateljstvu, ali vi me smatrajte svojim bratom. Dakle, kako je Abraham staro a Biblija je rekla da je njegovo telo bilo isto kao i mrtvo, mogao je pogledati dole na svoj znak na svom telu, i znao je da je to bio Božiji znak da će On održati Svoju Reč: obrezanje. Pogledao je na taj dokaz i rekao: "Bog je obećao."

Sara bi rekla: "Ali imam već devedeset godina, i prošla sam ma koji čin koji bi doneo život."

Ali onda se Abraham mogao okrenuti i pogledati u dokaz da je Bog rekao: "Ovo je znak." I Abraham je mogao dati slavu Bogu i biti jači nego ikada, zato što je to bio znak, jedna potvrda da će Bog to njemu dati.

32 Dakle, On je takođe obećao da će njegova deca biti došljaci i biti u stranoj zemlji četiri stotine godina. I oni su bili u toj zemlji četrsto godina kao robovi, kao psi. Izgledalo je kao da je Bog okrenuo Svoja leđa. Ali bilo je to prema Njegovom obećanju. On mora da održi Svoje obećanje.

Ako su hteli uzeti neku od tih mladih jevrejskih devojaka i-i silovati je, ti Egipatski vojnici, jednostavno bi to samo uradili. Ako bi oni hteli da ubiju nekog od sinova, samo bi ga ubili. Oni bi im bacili stari plesnjivi hleb,

i oni bi ili jeli ili umrli. I bili su samo robovi, i bili su spaljivani i bijeni. I čudno deluje da bi Bog mogao dopustiti da se tako nešto dešava. Ali nekada Bog čini te stvari, deluje čudesnim putevima. Ali On uvek drži Svoju Reč.

33 A kada se vreme obećanja približilo, tamo je iz pustinje došao prorok sa TAKO GOVORI GOSPOD, Vatrene Stub se vrteo oko njega. I on je došao dole i dao im Reč Gospodnju, da je On čuo njihovu viku, i da se setio Svog obećanja, i svaki od tih obrezanih...

Dakle, On bi se setio Svog obećanja. I tako On im je rekao da postoji jedna zemlja gde oni mogu podizati svoju decu. Bila je to jedna predivna zemlja. Bila je to dobra zemlja gde je teklo mleko i med, i tamo nije bilo potrebe za ničim. Bila je to dragocena zemlja. I upamtite, niko nikada od njih tamo nije bio. Oni nisu znali ništa o toj zemlji. Ali su morali postupati po veri. I napustili su Egipat pod Božijim vođstvom, i Njegovim prorokom koji im je govorio o boljoj zemlji.

34 Tako da su oni izašli iz Egipta i došli su do mesta koje se zove Kadeš-barnea. Verujem da je to bilo na tom mestu gde je Jošua, veliki ratnik među njima, otišao preko da uhodi zemlju. On je prešao preko Jordana, i otišao je preko u drugu zemlju, i vratio se nazad sa dokazima da je ta zemlja dobra, da je Božija Reč savršena, i da je Njegovo obećanje bilo istinito. I on je imao taj dokaz, potvrdio da je ta zemlja bila tamo. On se uhvatio za nešto, da je zemlja tačno ono što je Bog obećao da će biti. Dva čoveka su nosili veliku gomilu grožđa. Ljudi su mogli to probati i videti da je zemlja dobra. Bila je to potvrda da je Bog držao Svoje obećanje.

35 Onda je Izrael prešao preko Jordana i otišao u obećanu zemlju a Jošua je razdelio njima zemlju. Oni su bili u miru. Oni su bili nacija. Imali su svoje crkve. Sadili su svoje useve. Podizali su svoju decu. Vodili su ih u crkvu. I živeli su sretno. I Bog je posejao strah u sve druge nacije zbog njih, i oni su bili veliki narod.

Ali konačno, nakon određenog broja godina, počeli su tamo da prave grobove, jer su stari ratnici vere konačno morali doći do svog kraja i umreti. I počela su nicati groblja, imali su oznake, posejani su bili grobovi u veličanstvenoj zemlji koju im je Bog obećao. Oni su morali umreti, bez obzira što su bili u dobroj zemlji, i dobrih plodova koje su jeli. Ali morali su umreti.

36 Onda jednog dana, došao je dole veliki Glavni Kapetan, Gospod Isus, i počeo im je govoriti o jednoj drugoj zemlji. "U domu Moga Oca ima puno stanova: da nije tako, rekao bih vam. I idem da vam pripremim mesto, i vratiću se nazad da vas primim k Sebi; da tamo gde sam Ja, i vi budete takođe." Drugim rečima, ovako nekako: "Bili ste odani ovoj stvari, ali morate umreti. Ali postoji zemlja gde čovek živi i ne umire. Postoji život